

מסורת הש"ס

א) ע"ז לד: מסהדרין ס: חולין לגז. ירושל' גיטין פ"ד ה"ד, א) נ"ע' מוס' כ"ק כה. ד"ה א"י לא) א) הרש"ק, ד) [מוקפפת] ריש פ"א], ת"כ צו פרשי' ד' ה"י רח, א) לקמן דף כח. הוציין ג. אינו ברדוקין, א) ע"י ז"ק, וע"ש ש"מ לקמן י: ד"ה: לא קשיא, שמתרין, א) פסחים סא., א) שם: ב) שם, א) לקמן קד.

שינויי גוסהאות

א) רצוציה דאי לל"ל (ש"מ): ב) כצ"ל וכי"ר ב' נוסף דחזין במפניה לא קצטו [א] כצ"י מכוב אבל חזין מפניה איבא וכו' (ש"מ וע"מ: ב) ד' ואידך פריך וכו' עד בשללמים קיימין, ליתא כצ"ל, וכי"מ הסתור' ד"ה לא תחמר ללא גרסי קטע זה בגמ' ומעלתם הקשו ומרלו. ק. וע"ש להלן אות ט: [ה] קיימין (ש"מ): א) י"א רבא. וכן לשלן בסמוך ע"פ מרומי (ש"מ): וע"י מרומי נגמ' א) כצ"ל נוסף תאמר באשם שדמו למטה: [ח] לעבורת כוכבים, ליתא ככה"י ד"ה, ותיבת חולין הס"ד, ובלא סדר הדיבורים כצ"י הצי"ת, ויבי' וצ"ל מנש"י רש"י מין ובמי ממש ק"ף על השטות ע"מ לזרוק ולא על שחיטה על שחיטה עמלה. [לענין נוסף בעבורת כוכבים ע"פ כצ"י:] א) י"א לעשות (ש"מ: וצ"ל: א) דוק דמה (ש"מ): י"א חישב שתהא חוץ (כתתי' וד"ה: יב) י"א היא שאין מחשבין אלא (כ"י:.) י"א שאין זמן פוסל אלא (כ"י:.) ק"ל הרי מושם וכו' עשה כלום דהרי לבטנ' שחטו (ג"מ: וצ"ל: וגי' ז"ל) היא שאין מחשבת הזמן פוסלת אלא כרי: [ג] מיתא וכו'ה הקצ"ר, ואח"כ דבור כצ"י וצ"ל פסול, פסול (ש"מ: ותי:.) דמ"י פסולו בלגז, ולכן מקוהו הכ"ס והז"ק, חן כדפסד"מ הוספו: מיתא דחורו: [ד] כסיתא וכו'ה בפרש שני, ופסול"ז ליתא. ובי"ה ז"ל, וס' כדאמרי' כצ"י, וכפנ' כגד"ס נד' י"א וסופס' הוא, וגי' לפ"י שסיתר רש"י לזיין המקור לזוף כסיתא וכו'ה [ה] המקומו היטין מנמיך דצ"י (כט א) א) [א] י"א מחשבת (כתתי:.) י"א מחשבה (ד"ה: [ב] י"א ככולהו (כ"י:.) ובצ"מ כוללהו: [ו] וכו' וכו'ה מיתא כסיתא וכו'ה בשעת וכו'ה מחשב, מתקן (ש"מ:) י"א כצ"מ נוסף דתחב' הוורק את דם השלמים שתהא זריקה לשם שלמים: [ז] והוצי' (כתתי:.) י"א דחור (ש"מ: [בב] י"א דלא (ש"מ: וד"ה: [ג] מיתא ואי אבמביל ע"מ לזרוק חוץ לזמנו חור פסול, י"ל למקוח, ואי גרסי' ליה י"ל קומט אבל ליבא לפרושי דמי ויכוונם לפסד דהא דמי כגמייחא פסול לניחוי שחיטה וקבלה, הייט כמקל ע"מ לזרוק למחר דהוי פסול (ש"מ: [בד] י"א דמסיתא (ש"מ:) [בד] דשאני ההם (ש"מ:) [בז] לטי הניטא שפטיט (ש"ה) ע"פ הניטא שפטת דהוסי' י"א ואידך פריך וכו'ה בשלמים קיימין, ולכן קאשו ומחילו בן נחמן שחט לשם פלוני א"ת ד, וכן מ"ד הוקשה לו וקבלה לשום והטלה שא"ל י"א קטע זה בגמ', דצ"י כדצ"י הניטא מיהא אמאי לא פריך ומחילו בן נחמן לא פריך, קרא יתירא הוא דליילף מיניה דאין מחשבין: **השסא מיהא בשלמים קיימין**, דבשלמים כתיבא מחשבה שלא לשמו [א] הלכך מצי למילף זריקה משחיטה וקבלה וליכא למיפדך לפון דשלמים לא צעי לפון וליתניהו פנימיות:

שכן דמה למעלה, מחוט הסיקרא דתנן בנמ' מדות (פ"ג מ"א) חוט הסיקרא חוגרת [א] כמלמע להצדיל בין דמים עליונים לדמים התחתונים וילף לקמן (דף גג.) מן והיתה הרשת עד חצי המוצח המורה נתנה מחילה להצדיל וטמאת בהמה נעשית למעלה דכתיב זה (ויקרא ד) על קרנות וכן עולת העוף כדלקמן (דף סד:) ושאר זבחים שלא פירש בהן נעשין למטה דכתיב זהו מוצח ולא כתיב זהו קרנות וכוליה מוצח ליכא למימר דהוה [א] מקומן שהרי תורה נתנה מחילה:

השוחט אם בהמה, של חולין א) לעבודת כוכבים ח) אסורה בהנאה כדן זבחי מתים וחזחי מתים ילפינן (ע"ז דף טז:) שם שם מעגלה ערופה: **לזרוק דמה לעבודת כוכבים**, (ועבודת) השחיטה לא נעשית לשם עבודת כוכבים אלא בשעת שחיטה חישב לעבוד א) הזריקה לשם

עבודת כוכבים ולא זרק: **מחשבין מעבודה לעבודה**, מחשבה היא לענין זבחי מתים ליאסר בהנאה: **דילפינן**, עבודת כוכבים שהיא חוץ ממחשבת פיגול שהוא פנים: **מוסרס**, לאכילה:

אין מחשבין מעבודה לעבודה, ואינה אסורה אלא אם כן שחט לעבודת כוכבים שזשחיטתה עבד עבודת כוכבים או זרק א לעבודת כוכבים: **פנים מפנים**, מחשבת שלא לשמו מפיגול: **הריני שוחט חוץ לזמנו**, ולא חישב על מנת לאכול ולא על מנת לזרוק או להקטיר אלא על השחיטה חישב [א] סתם חוץ לזמנה כשר דלאו מחשבה היא [ב] דאין זמן אלא באכילה אדם (ו) ומוצח [ג] (דזהו) פיגול: שכן כרת, האוכל פיגול אפי' לאלתר חיב כרת הואיל וחמור מהניא ביה מעבודה לעבודה: **הריני שוחטו חוץ למקומו**, שלא חישב לא על אכילה ולא על זריקה אלא (א) אמר הריני שוחט חוץ למקומו כשר דהא חוין דכדמקומו הוא שוחטו ועוד דבאכילה אדם או מוצח תלה רחמנא לחוץ למקומו וחון לזמנו דכתיב ואם האכל יאכל וגו' וילפינן חוץ למקומו וחון לזמנו מהאי קרא לקמן (דף יג:) **על מנת לזרוק דמו חוץ למקומו** א) **כו' פסול**, (בפרק שני) ד] והשפלה ליכא למפרך שכן כרת שאין חייבין כרת על אכילה וכן כדמניא לקמן [בפרק שני] (דף כה.): **שחט לשם פלוני כשר**, דאין שינוי צעלים חל על השחיטה דלא שייך שם צעלים אלא על הכפרה והיינו דלמחר לעיל (דף ד.) דשינוי צעלים אינו צד' עבודות: **לא תאמר** צוריקה ככולהו [א] עבודות: **משחיטה וקבלה** ומה שחיטה שכשרה צור פסולה בשלא לשמה זריקה לא כל שכן כי י' פרכת מה לשחיטה שכן פוסלת שלא לשם אוכלין כפסקא קבלה מוכיח: **דאין מחשבין מעבודה לעבודה**, אלא בשעת זריקה גופה צעי מיחשב: **ודלמא**, להכי כתיבי לאשמועינן ברותא דמחשבין מעבודה לעבודה [שלאן יח] בשעת זריקה גופה צעי מחשב דאפי' לא חישב על הזריקה בשעתה אלא בשעת שחיטה הויא מחשבה: **אם כן**, קרא מיניה ותימי דמחשבין מקל וחומר דרב אפי' כדלמחרן ומה אם חס במקום שאם אמר הריני שוחט לשם פלוני שחט כו' ואידך, רבי יוחנן פריך הכי דלא נפקא לן זריקה מקל וחומר דקבלה ושחיטה: **מה לנכד כו'**, הלכך לאו קרא יתירא הוא דליילף מיניה דאין מחשבין: **השסא מיהא בשלמים קיימין**, דבשלמים כתיבא מחשבה שלא לשמו [א] הלכך מצי למילף זריקה משחיטה וקבלה וליכא למיפדך לפון דשלמים לא צעי לפון וליתניהו פנימיות:

בנמ' מדות (פ"ג מ"א) חוט הסיקרא חוגרת [א] כמלמע להצדיל בין דמים עליונים לדמים התחתונים וילף לקמן (דף גג.) מן והיתה הרשת עד חצי המוצח המורה נתנה מחילה להצדיל וטמאת בהמה נעשית למעלה דכתיב זה (ויקרא ד) על קרנות וכן עולת העוף כדלקמן (דף סד:) ושאר זבחים שלא פירש בהן נעשין למטה דכתיב זהו מוצח ולא כתיב זהו קרנות וכוליה מוצח ליכא למימר דהוה [א] מקומן שהרי תורה נתנה מחילה:

אמרין בחולין (דף גי.) דהי' השוחט בשעת דלסורה לאחור יס, ולא למחר מותר, ויז"ך לומר [דלא תתקשר משום דעבד כחלקיל] כעגלה והואיל ולא הורגל בכך מותר, וא"ת אמאי יתר סי' [ג] וי"ל דהתם שא"ל דא"י עשה שום מעשה (קטוח וחס' סוד:) **אבל** פנים כפנים אימא מורי ליה לרי יוחנן, ובספר יבן טובא אבל חוץ מפנים אימא מורי ליה לר' יוחנן, [ויס'] דאי אשמועינן כסא בשחיט לשמו כסא תמר ריש לקיש דכשריה ללא ילעיסו לשמו מעגיל אבל חוץ מפנים אימא מורי ליה לר' יוחנן דלסורה תמחת מותרא דעבודת כוכבים: לזרוק דמו שלא לשמו אין י"י שיהא פסול, [וא"ת שוחט שלא לשם] אוכליו דפסח יחסי דבשחיטה שלא לאוכליו פסול (וסי') [ושוחט ע"מ לזרוק שלא לשם אוכליו כשר], ה"י כשלא לשמו, וי"ל דליכא למימר בשחיט ע"מ לזרוק דמו שלא לשמו דין שיהא פסול כדין אם חישב מריקא עממה שלא לשמה דהשתא ליכא למימר שלא לשם אוכליו יחסי כשכר בשחיט ע"מ יהושע לא אם אמרת בחמטאת שכן דמה למעלה [א] אמר לו רבי אליעזר פסח יוכיח שדמו יהושע מזה לפסח שכן זמנו קבוע אמר לו רבי אליעזר בחמטאת תוכיח אמר לו רבי יהושע

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

ומימה דלקמן (דף יג.) דפריך וקבלה מי פסלה כו' ומשני כאן במחשבת שלא לשמן כאן במחשבת פיגול אמאי לא משני אידי ואידי במחשבת שלא לשמן וקבלה לא [א] עשה זה מחשבה כמעשה כגון בשוחט על מנת לקבל שלא לשמן וצוריקה (לא) עשה זה מחשבה כמעשה וגרלה לי

דלקמן מיירי שחיבש בעבודה עממה אם קבל [לגמור הקבלה] שלא לשמן פסול ואם קבל [לגמור] חוץ לזמנו כשר ואם זרק לגמור הזריקה חוץ לזמנו פסול וכן מקטיר לגמור ההקטירה למחר דהוה פסול אי לאו דמעטיה קרא לקמן משום דאין מעכבת כפרה אצל ליכא לפרושי לקמן מחשבת פיגול דלא פסלה בקבלה כגון שוחט על מנת לקבל דמן חוץ לזמנו דבשאלא לשמן נמי לא פסלה דמעבודה לעבודה ילפינן מפיגול (וא"י) [א] כשקבל על מנת לזרוק חוץ לזמנו הוה פיגול אלא כפרשנין כחישב בעבודה עממה. כדצ"ך [א] ובלאו הכי מימה דהוי מצי למימר קבלה לא עשה זה מחשבה כמעשה לענין שינוי צעלים:

ריש ל' קריש אמר מותרת, מורה ר"ל דחייב מיתה כדלמרינן בפרק ארבע מיתות (פסהדרין סא.) מצידי דהוה אמשתמוהו להר דהר מותר ועובדו צביק' ושחיטתו מומר לא חשיב כדפי' כצ"ק דחולין (דף יד.) גבי שוחט בשבת ואין לתמוה והיאך נהרג דילמא מימלך ולא זריק לעבודת כוכבים כדלמרי כפרק ד' מיתות (פסהדרין סא.) דניסת [א] שאמר אלך אעבוד פטור דמימלך ולא עבד דהכא ודאי לא מימלך כיון דעבד מעשה שחטט על מנת לזרוק ועוד הכא אפילו ידוע ודאי שלא זרוק חשיב עובד עבודת כוכבים בשחיטה [ו] כששוחט ע"מ לזרוק:

מקום שאם אמר הריני שוחט שלא לשמן בו, וא"ת שוחט שלא לשם אוכלין כפסקא יוכיח שוחט שאל לשם אוכלין [א] פסול ושוחט ע"מ לזרוק שלא לשם אוכלין [א] כשר ויש לומר דלא דמי התם [א] דזורק עממו שלא לשם אוכלין [א] כשר: **לא תאמר** צוריקה ותיתי בק"ו משחיטה וקבלה, מינה אמאי לא פריך [א] שכן טעונות כפון וישנן כחטאות הפנימיות וכ"ת משום דבשלמים קיימא או, אם כן מאי קריך למילף מצינייא גילף בק"ו מקבלה שחטו לשמה לזרוק דמה שלא לשמה רב נחמן אמר פסולה רבה [א] אמר כשרה והדר ביה רבה לגבי רב נחמן מק"ו דרב אשי: **רבי אליעזר** אומר אף (את) האשם: תניא בא על חטא מה חמטאת שלא לשמה פסולה אף אשם שלא לשמו פסול אמר לו רבי יהושע לא אם אמרת בחמטאת שכן דמה למעלה [א] אמר לו רבי אליעזר פסח יוכיח שדמו יהושע מזה לפסח שכן זמנו קבוע אמר לו רבי אליעזר בחמטאת תוכיח אמר לו רבי יהושע

תאמר כשינוי קודש שאינו נוהג בזמנחות לרבי שמעון (מנחות דף ב:):

אמרין בחולין (דף גי.) דהי' השוחט בשעת דלסורה לאחור יס, ולא למחר מותר, ויז"ך לומר [דלא תתקשר משום דעבד כחלקיל] כעגלה והואיל ולא הורגל בכך מותר, וא"ת אמאי יתר סי' [ג] וי"ל דהתם שא"ל דא"י עשה שום מעשה (קטוח וחס' סוד:) **אבל** פנים כפנים אימא מורי ליה לרי יוחנן, ובספר יבן טובא אבל חוץ מפנים אימא מורי ליה לר' יוחנן, [ויס'] דאי אשמועינן כסא בשחיט לשמו כסא תמר ריש לקיש דכשריה ללא ילעיסו לשמו מעגיל אבל חוץ מפנים אימא מורי ליה לר' יוחנן דלסורה תמחת מותרא דעבודת כוכבים: לזרוק דמו שלא לשמו אין י"י שיהא פסול, [וא"ת שוחט שלא לשם] אוכליו דפסח יחסי דבשחיטה שלא לאוכליו פסול (וסי') [ושוחט ע"מ לזרוק שלא לשם אוכליו כשר], ה"י כשלא לשמו, וי"ל דליכא למימר בשחיט ע"מ לזרוק דמו שלא לשמו דין שיהא פסול כדין אם חישב מריקא עממה שלא לשמה דהשתא ליכא למימר שלא לשם אוכליו יחסי כשכר בשחיט ע"מ יהושע לא אם אמרת בחמטאת שכן דמה למעלה [א] אמר לו רבי אליעזר פסח יוכיח שדמו יהושע מזה לפסח שכן זמנו קבוע אמר לו רבי אליעזר בחמטאת תוכיח אמר לו רבי יהושע

עין משפט ונר מצוה

בוח א מ"י פ"ב מה'ל' שחיטה סלכה טו סמ"ג עינין סג טוש"ע יו"ד סי' ד' עסיף א': **בבא** ב מ"י שם סלכה טו: **ג מ"י** פ"ד מה'ל' מעה"ק סלכה ח:

הגהות הב"ח

(א) גבי' שכן כרת, י"ב עינין פריך כ"ל הרצל דף קכ' במדיה' א"י לא: (ב) שם שלא לשמו שהוא פסול לזרוק דמו שלא לשמו אינו דין: (א) רש"י ד"ה השוחט את בהמתו של חולין לזרוק דמה לעבודת כוכבים ועבודת השחיטה וכו' ולא זרק הס"ד ואח"כ מ"ה אסורה כבטלה וכו' ערופה הס"ד ואח"כ מ"ה מחשבין: (ד) ד"ה הריני וכו' ומוצח הס"ד ומוצח פיגול נמחק: (ה) ד"ה הריני שוחטו חוץ למקומו וכו' אלא כך אמר וכו' רחמנא חוץ למקומו: (ו) ד"ה על מנת וכו' למקושו פסול כצ"ל ומוצח כו' נמחק: (ז) ד"ה לא תאמר וכו' לעיל, י"ב דף ד ע"א וע"ש:

מוסף רש"י

השוחט את הבהמה ע"מ לזרוק דמה לעבור'ם, דאי שחטו לשם כוכבים שחי' דשחטו לעבודה בשחיטה זו דכרי הכל אסורי דהא זבחי ממים הוא, אלא כבאל' ה' תמכין להיות שחיטה זו עבודה לעבודת כוכבים אלא שחטה לעממו ע"מ שיעבד העובדת כוכבים צוריקה דמה או כהקטר מלגל (והז"ל טו.), מקריבות עכ"ס מקרי' זבחי ממים כדכתיב ואכלנו זבחי ממים חמ' את אסור כהנאה אף מקריבות עכ"ס אסורה כהנאה, ומת גופיה מגזל דלסור כהנאה אח"כ שם, כן תאמר כאן ויתת שם מרים ותאמר להלן גבי עגלה ערופה ועפרו שם את העגלה, מה עגלה ערופה אסורה כהנאה כדלמרי שם תהא קטורתא אף מת אסור כהנאה ומה מת אסור כהנאה ומטמא כחלל אף מקריבות עבודת כוכבים נמי (ש"מ) מחשבין מעבודה לעבודה, לומר דמחשבת שהוא מחשב בשעת עבודה זו על עבודה אחרת מחשבה היא להחביב עליה (והז"ל טו.) וילפינן חוץ מפנים, אסור עבודת כוכבים ממחשבת פיגול של פנים, שהשוחט על מנת לזרוק דם למחר או להקטיר אימורין למחר וכו' עיקר פיגול, (והז"ל טז.) ולא ילפינן חוץ מפנים, דפסח הוא דלמרי רחמנא השוחט על מנת לזרוק את הדם פיגול ואפי' דלא זרק דהוי מחשב מעבודה לעבודה מעבודה זו על כפרתה, אצל לענין עבודת כוכבים לא (ע"ז דד:) ואי אשמועינן בהא, דהשוחט את הכהמה: בהא אמר ריש לקיש, דאין מחשבין: **אבל** פנים מנמיס, פסול דחטאת שלא לשמה מפיגול (והז"ל טז.) לא אמא אמרת בחטאת שכן דמה למעלה, דקרנות כתיבי בה, ועולה למטה כדלמחרן כצ"ק דמצי בחטאת כהמה כמחטא אותה, אותה דמה למעלה ואין אחרת דמה למעלה (דמזין טז:)

ליקוטים

ריש לקיש אמר מותרת, פי' בהנאה ולא באכילה, דמותר לעבודת כוכבים אסור לאכול משחיטתו. אי יאמי אפילו באכילה שרי כיון דלא הוה מומר מעיקרא ובשחיטתו זו הוה דנעשה מומר, (מוס' מסהדרין סא.)

שיטה מקובצת

ריש לקיש אמר מותרת, ונראה לפרש דמ"מ חיוב סקילה ואפי"ס שבהמה מותרת, דלדאין אמרין [בפרק ארבע מיתות בית דין] (פסהדרין סא.) וא"ת היולך הכהמה מומתת כרי' שחיטתו מומר הוא, וי"ל דמשום פשע אחת לא מקרי' מומר [והואיל ולא הורגל ככך], דלדאי ריש לקיש אמר מותר, ויז"ך לומר [דלא תתקשר משום דעבד כחלקיל] כעגלה והואיל ולא הורגל בכך מותר, וא"ת אמאי יתר סי' [ג] וי"ל דהתם שא"ל דא"י עשה שום מעשה (קטוח וחס' סוד:) **אבל** פנים כפנים אימא מורי ליה לרי יוחנן, ובספר יבן טובא אבל חוץ מפנים אימא מורי ליה לר' יוחנן, [ויס'] דאי אשמועינן כסא בשחיט לשמו כסא תמר ריש לקיש דכשריה ללא ילעיסו לשמו מעגיל אבל חוץ מפנים אימא מורי ליה לר' יוחנן דלסורה תמחת מותרא דעבודת כוכבים: לזרוק דמו שלא לשמו אין י"י שיהא פסול, [וא"ת שוחט שלא לשם] אוכליו דפסח יחסי דבשחיטה שלא לאוכליו פסול (וסי') [ושוחט ע"מ לזרוק שלא לשם אוכליו כשר], ה"י כשלא לשמו, וי"ל דליכא למימר בשחיט ע"מ לזרוק דמו שלא לשמו דין שיהא פסול כדין אם חישב מריקא עממה שלא לשמה דהשתא ליכא למימר שלא לשם אוכליו יחסי כשכר בשחיט ע"מ יהושע לא אם אמרת בחמטאת שכן דמה למעלה [א] אמר לו רבי אליעזר פסח יוכיח שדמו יהושע מזה לפסח שכן זמנו קבוע אמר לו רבי אליעזר בחמטאת תוכיח אמר לו רבי יהושע

(דף סד:) ושאר זבחים שלא פירש בהן נעשין למטה דכתיב זהו מוצח ולא כתיב זהו קרנות וכוליה מוצח ליכא למימר דהוה [א] מקומן שהרי תורה נתנה מחילה:

אמרין בחולין (דף גי.) דהי' השוחט בשעת דלסורה לאחור יס, ולא למחר מותר, ויז"ך לומר [דלא תתקשר משום דעבד כחלקיל] כעגלה והואיל ולא הורגל בכך מותר, וא"ת אמאי יתר סי' [ג] וי"ל דהתם שא"ל דא"י עשה שום מעשה (קטוח וחס' סוד:) **אבל** פנים כפנים אימא מורי ליה לרי יוחנן, ובספר יבן טובא אבל חוץ מפנים אימא מורי ליה לר' יוחנן, [ויס'] דאי אשמועינן כסא בשחיט לשמו כסא תמר ריש לקיש דכשריה ללא ילעיסו לשמו מעגיל אבל חוץ מפנים אימא מורי ליה לר' יוחנן דלסורה תמחת מותרא דעבודת כוכבים: לזרוק דמו שלא לשמו אין י"י שיהא פסול, [וא"ת שוחט שלא לשם] אוכליו דפסח יחסי דבשחיטה שלא לאוכליו פסול (וסי') [ושוחט ע"מ לזרוק שלא לשם אוכליו כשר], ה"י כשלא לשמו, וי"ל דליכא למימר בשחיט ע"מ לזרוק דמו שלא לשמו דין שיהא פסול כדין אם חישב מריקא עממה שלא לשמה דהשתא ליכא למימר שלא לשם אוכליו יחסי כשכר בשחיט ע"מ יהושע לא אם אמרת בחמטאת שכן דמה למעלה [א] אמר לו רבי אליעזר פסח יוכיח שדמו יהושע מזה לפסח שכן זמנו קבוע אמר לו רבי אליעזר בחמטאת תוכיח אמר לו רבי יהושע

תאמר כשינוי קודש שאינו נוהג בזמנחות לרבי שמעון (מנחות דף ב:):

אמרין בחולין (דף גי.) דהי' השוחט בשעת דלסורה לאחור יס, ולא למחר מותר, ויז"ך לומר [דלא תתקשר משום דעבד כחלקיל] כעגלה והואיל ולא הורגל בכך מותר, וא"ת אמאי יתר סי' [ג] וי"ל דהתם שא"ל דא"י עשה שום מעשה (קטוח וחס' סוד:) **אבל** פנים כפנים אימא מורי ליה לרי יוחנן, ובספר יבן טובא אבל חוץ מפנים אימא מורי ליה לר' יוחנן, [ויס'] דאי אשמועינן כסא בשחיט לשמו כסא תמר ריש לקיש דכשריה ללא ילעיסו לשמו מעגיל אבל חוץ מפנים אימא מורי ליה לר' יוחנן דלסורה תמחת מותרא דעבודת כוכבים: לזרוק דמו שלא לשמו אין י"י שיהא פסול, [וא"ת שוחט שלא לשם] אוכליו דפסח יחסי דבשחיטה שלא לאוכליו פסול (וסי') [ושוחט ע"מ לזרוק שלא לשם אוכליו כשר], ה"י כשלא לשמו, וי"ל דליכא למימר בשחיט ע"מ לזרוק דמו שלא לשמו דין שיהא פסול כדין אם חישב מריקא עממה שלא לשמה דהשתא ליכא למימר שלא לשם אוכליו יחסי כשכר בשחיט ע"מ יהושע לא אם אמרת בחמטאת שכן דמה למעלה [א] אמר לו רבי אליעזר פסח יוכיח שדמו יהושע מזה לפסח שכן זמנו קבוע אמר לו רבי אליעזר בחמטאת תוכיח אמר לו רבי יהושע

תאמר כשינוי קודש שאינו נוהג בזמנחות לרבי שמעון (מנחות דף ב:):

אמרין בחולין (דף גי.) דהי' השוחט בשעת דלסורה לאחור יס, ולא למחר מותר, ויז"ך לומר [דלא תתקשר משום דעבד כחלקיל] כעגלה והואיל ולא הורגל בכך מותר, וא"ת אמאי יתר סי' [ג] וי"ל דהתם שא"ל דא"י עשה שום מעשה (קטוח וחס' סוד:) **אבל** פנים כפנים אימא מורי ליה לרי יוחנן, ובספר יבן טובא אבל חוץ מפנים אימא מורי ליה לר' יוחנן, [ויס'] דאי אשמועינן כסא בשחיט לשמו כסא תמר ריש לקיש דכשריה ללא ילעיסו לשמו מעגיל אבל חוץ מפנים אימא מורי ליה לר' יוחנן דלסורה תמחת מותרא דעבודת כוכבים: לזרוק דמו שלא לשמו אין י"י שיהא פסול, [וא"ת שוחט שלא לשם] אוכליו דפסח יחסי דבשחיטה שלא לאוכליו פסול (וסי') [ושוחט ע"מ לזרוק שלא לשם אוכליו כשר], ה"י כשלא לשמו, וי"ל דליכא למימר בשחיט ע"מ לזרוק דמו שלא לשמו דין שיהא פסול כדין אם חישב מריקא עממה שלא לשמה דהשתא ליכא למימר שלא לשם אוכליו יחסי כשכר בשחיט ע"מ יהושע לא אם אמרת בחמטאת שכן דמה למעלה [א] אמר לו רבי אליעזר פסח יוכיח שדמו יהושע מזה לפסח שכן זמנו קבוע אמר לו רבי אליעזר בחמטאת תוכיח אמר לו רבי יהושע